

SLOVO NA NEDĚLI

15. 11. 2020

33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

1. ČTENÍ Z KNIHY PŘÍSLOVÍ (PŘ 31,10-13.19-20.30-31)

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejích rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA SOLUŇANŮM (1 SOL 5,1-6)

Co se týká času a chvíle (příchodu Páně), není třeba, bratři, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou (lidé) říkat: „Je pokoj a bezpečí“, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy, bratři, nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad vámi (právo)! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a střizliví.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (MT 25,14-30)

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobenství: „Jeden člověk se chystal na cesty, zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, (podnikavě) jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi (jámu) a peníze svého pána ukryl. Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: 'Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.' Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: 'Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle – další dvě jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.' Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: 'Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.' Pán mu odpověděl: 'Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hod'te ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.'“

K ZAMYŠLENÍ

Blížíme se k závěru liturgického roku a texty Božího slova v následujících dnech se budou týkat „posledních věcí člověka“ a eschatologie – druhého příchodu našeho Pána. Ačkoli jsou to důležitá témata, nejsou u lidí, až na výjimky, příliš populární.

Nedělní evangelium o hřivnách většinou vede k myšlence: „Jaké mám hřivny? Jak je využívám? Nezakopal jsem je jako ten třetí služebník a nedopadnu jako on? Je Pán Bůh se mnou spokojený?“ Ale to podobenství není v první řadě o tomto.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST U KOSTELA
SV. FABIÁNA A ŠEBESTIÁNA PRAHA-LIBOC

Svěřil jim svůj majetek – hřivna je tedy něco, co je Božím majetkem. Bůh mi důvěřuje a proto mi svěřuje co mu patří, Bůh mě zná a proto mi svěří 5 nebo 2 nebo 1 hřivnu... Více než množství to vyjadřuje rozmanitost darů, úkolů nás lidí.

A co je tou hřivnou? Jeho láska. A láska volá po odpovědi. Nemůže zůstat ležet ladem. Jen opětovaná láska je „celou“ láskou. Nelze jen lásku přijímat, je nutné na ní odpovídat. První dva služebníci znali svého Pána a přijali tento dar a „vydělali“ další hřivny. Odpověděli na Pánovu důvěru, že použili hřivny k tomu, co si Pán přál. Poslední služebník neznal svého pána – znal jej jen jako tvrdého člověka a strach a lenost ho vedla k tomu, že hřivnu zakopal a nyní ji vrací – nepřijal tento dar, nevážil si důvěry.

Pán nám dává dar života, dává nám lásku, abychom se naučili milovat. „Na konci života se Bůh bude ptát na lásku“ říká sv. Jan od Kříže a „je třeba konat malé věci s velkou láskou“ sv. Matka Tereza z Kalkaty. To jde kdykoliv a kdekoliv.

Jednou přijde den, kdy se náš Pán vrátí, přejí nám, aby to byl den radosti, kdy každý z nás uslyší: „Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.“

přeji krásnou a požehnanou neděli

P. Jeroným